

40 anys CDE UAB

Paraules de Joan Clavera

Rectors, Secretaria General, Representant de la Comissió Europea a Barcelona, amics: Vull agrair els esforços que han fet el Dr. Josep Maria de Dios Marcer, director de l'Institut d'Estudis Europeus, i la documentalista i responsable del Centre de Documentació Europea, Conxi Muñoz, perquè es pogués celebrar aquest acte i el que se celebrarà a continuació a la Facultat de Dret.

Fa quaranta-dos anys, quan vaig tenir la primera entrevista amb el director de l'Oficina d'Informació de la CEE a Madrid, Gian Paolo Papa, per demanar-li un centre de documentació per la nostra universitat, em costava imaginar que avui seríem aquí a la Biblioteca de Ciències Socials i al CDE celebrant els quaranta anys del Centre

Ser avui aquí, als meus vuitanta anys, envoltat de tots vosaltres, és per a mi un honor i un plaer. El llavors rector, Josep Serra Ramoneda, ens va ajudar molt en les primeres passes i, posteriorment, el rector Ramon Pascual de Sans. Dic que ens varen ajudar, en plural, perquè de seguida es va afegir a la tasca la Dra. Alegria Borràs, l'amiga Alegria Borràs, que, com sabeu, malauradament ens va deixar el 2020, a l'edat de 77 anys, i després d'una vida molt intensa tant acadèmicament com institucionalment. També hem de lamentar la pèrdua a una edat molt primerenca de la nostra primera documentalista, Iolanda Massé.

Amb l'Alegria Borràs vàrem passar moltes hores plegats per a consolidar l'arrencada del CDE. Per als més joves que avui ens acompanyen i per a tenir una idea de en quins temps ens movien, podem recordar que al CDE s'establí, per primera vegada a Bellaterra, una connexió directa amb les bases de dades jurídiques de la Comunitat Econòmica Europea, mitjançant un acoblador acústic, que era un aparell

que transformava el so d'una línia telefònica normal en un text visible en un monitor monocrom de fòsfor verd.

Implantar el tercer cicle d'estudis europeus a l'Institut Universitari d'Estudis Europeus va situar a la UAB en una nova dimensió. Alguns dels joves ajudants de l'aleshores Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales ens feren costat, com els que ara són professors numeraris: el Dr. Roig i la Dra. Matas i en Sergi Marí, que va ser agent del Parlament Europeu entre 1990 i 1993 i Elena Flores, actual directora general adjunta en la Direcció General d'Economia i Finances de la Comissió Europea.

La col·laboració amb els que després varen ser successius directors del Centre i de l'Institut va ser molt duradora i intensa. Des del Centre o des de l'Institut de seguida vàrem treballar de forma estreta amb moltes institucions, com el Patronat Català Pro Europa de la Generalitat de Catalunya o el Consell Català del Moviment Europeu.

No em vull allargar més per no excedir els cinc minuts, però voldria finalment compartir una anècdota que considero significativa: quan ens va inaugurar el centre mancaven dos anys per a l'ingrés d'Espanya a la CEE i les darreres negociacions —com sempre passa— eren molt complicades amb alts i baixos constants. Alguns professors —els optimistes— s'acostaven al Centre i ens felicitaven per la iniciativa i la seva oportunitat. D'altres, els pessimistes, ens deien que era una llàstima haver fet tot aquell esforç perquè Espanya al final no entraria mai a la CEE. De manera similar avui tenim una complicadíssima situació internacional i a Europa unes forces polítiques d'ultradreta que van guanyant força i que moltes vegades rebutgen la idea d'una Europa unida.

M'agradaria que els professors i els estudiants que s'acostin al Centre —o que formin part de l'Institut d'Estudis Europeus— fossin majoritàriament persones optimistes i que el Centre i l'Institut els ajudés a mantenir l'esperança de què la Unió Europea —malgrat totes les dificultats— és encara el millor camí i el més engrescador per a una Europa més solidària i més sostenible. I —com diu l'informe Draghi, en la pàgina

15— una Europa en la qual la millora de la productivitat vagi sempre de la mà amb la inclusió social.

Moltes gràcies,

Joan Clavera Monjonell